

Forslag

til

Lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Fremsat den 17. februar 1967 af *finansministeren*.

Kapitel I.

Varelagre.

§ 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue kan næringsdrivende personer, dødsboer samt selskaber og foreninger vælge at opgøre deres varelagre på grundlag af:

1. dagsprisen ved regnskabsårets slutning, eller
2. indkøbsprisen med tillæg af fragt, told og lignende (fakturaprisen), eller
3. fremstillingsprisen, såfremt varen er fremstillet i egen virksomhed.

Stk. 2. Den skattepligtige kan for hver enkelt varegruppe inden for varelageret vælge frit mellem de i stk. 1 nævnte opgørelsesmåder.

Stk. 3. I det beløb, der er opgjort efter stk. 1-2, kan der ved indkomstopgørelsen for skatteårene 1968-69—1972-73 foretages et nedslag, som højst kan udgøre følgende procentdele af beløbet:

Skatteår.	
1968-69	25 pct.
1969-70	20 —
1970-71	15 —
1971-72	10 —
1972-73	5 —

Stk. 4. Nedskrivning kan ikke foretages ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1973-74 og følgende skatteår.

Stk. 5. Nedskrivning efter stk. 3 kan foretages for de lagre af varer, råstoffer, hel- eller halvferdige produkter, emballage samt hjælpevarer i produktionsvirksomheder, herunder brændsel, der hører til virksomheden ved regnskabsårets slutning.

Finansmin. Skd. 2. kt. j. nr. 1824-1967.

§ 2. Det beløb, hvormed varelageret nedskrives efter § 1, stk. 3, skal oplyses i regnskabet eller i selvangivelsen.

Stk. 2. Den værdiansættelse af varelageret, der er anvendt ved slutningen af et regnskabsår, skal benyttes ved værdiansættelsen af det samme varelager ved begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår.

Kapitel II.

Varepartier indkøbt på bindende kontrakt.

§ 3. Såfremt de i § 1, stk. 1, nævnte skattepligtige inden indkomstårets udløb har indgået bindende kontrakt om køb af varer som nævnt i § 1, stk. 5, til levering senest i løbet af det følgende indkomstår, kan den skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteårene 1968-69—1972-73 foretage en skattefri nedskrivning med det beløb, hvormed den aftalte købspris måtte overstige dagsprisen, efter at denne er nedsat med:

Skatteår.	
1968-69	25 pct.
1969-70	20 —
1970-71	15 —
1971-72	10 —
1972-73	5 —

Stk. 2. Nedskrivning kan ikke foretages ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1973-74 og følgende skatteår.

§ 4. Nedskrivning kan ikke foretages, hvis varepartiet er leveret til den skattepligtige eller videresolgt af denne.

Stk. 2. Nedskrivningen kan kun med til-

ladelse fra statens ligningsdirektorat omfatte et større kvantum end $\frac{1}{4}$ af virksomhedens normale årlige indkøb af varer af den pågældende art.

Stk. 3. Nedskrivning kan endvidere kun foretages, såfremt såvel mængden af varer, der skal leveres, som den pris, der skal betales derfor, er fastsat i den indgåede kontrakt. Går kontrakten ud på betaling efter leveringsdagens pris, kan nedskrivning efter § 3 dog foretages, hvis der tillige er fastsat en mindstepris, men nedskrivningen kan i så fald kun foretages på grundlag af denne.

§ 5. Det beløb, hvormed der nedskrives efter § 3, opføres i den skattepligtiges formueopgørelse som en særskilt passivpost og tages til indtægt i det følgende år.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget har til formål at afvikle adgangen til skattefri nedskrivning på varelagre og varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt. Afviklingen foreslås gennemført ved, at den højeste tilladte nedskrivning (30 pct.) nedsættes med lige store andele over en 6-årig periode, der begynder med skatteåret 1968-69.

Ifølge statsskattelovens § 14, nr. 4, der er trykt i et bilag til lovforslaget, er det hovedreglen, at løssøregenstande ved formueopgørelsen skal ansættes efter deres salgsværdi. Som vejledning tjener den sum, hvortil de måtte være forsikret. Hvor handlende sædvanemæssigt i deres statusopgørelser opgør varelageret på grundlag af fakturaprisen, kan de dog også anvende denne pris ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

I de senere år har finansministeren ved tekst-anmærkninger til finansloven indhentet bemyndigelse til at indrømme lempelser i de nævnte regler med virkning for den skattepligtige indkomst samt til at tillade skattefri afskrivning på varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt. Med hjemmel i disse tekstanmærkninger er der givet regler om disse spørgsmål for et år ad gangen.

De regler, der gælder ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1967-68, findes i bekendtgørelse nr. 127 af 5. april 1966 om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. Bekendtgørelsen er trykt som bilag til lovforslaget. Reglernes hovedindhold er følgende:

Kapitel III.

Fællesbestemmelser.

§ 6. Det er en forudsætning for anvendelsen af reglerne i kapitel I og II, at den skattepligtiges regnskab er aflagt efter de regler, der gælder for ordentlig forretningsførelse.

§ 7. Efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse kan den skattepligtiges opgørelse af varelagre m. v. efter reglerne i kapitel I og II kun ændres med ligningsrådets tilladelse.

§ 8. § 14, nr. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten ophæves.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Varelageret ved indkomstårets slutning kan opgøres enten på grundlag af dagsprisen eller på grundlag af fakturaprisen. Den skattepligtige kan for hver enkelt varegruppe inden for varelageret vælge frit mellem dagspris og fakturapris. I den således opgjorte lagerværdi kan der foretages et nedslag på indtil 30 pct.

Reglerne om varepartier indkøbt på bindende kontrakt finder anvendelse, når den skattepligtige inden indkomstårets udløb har indgået bindende kontrakt om levering af varer i det følgende indkomstår. Den skattepligtige kan foretage en skattefri nedskrivning svarende til det beløb, hvormed den aftalte købspris måtte overstige dagsprisen med fradrag af 30 pct.

Indtil skatteåret 1966-67 var den højeste tilladte nedskrivningsprocent for varelagre og bindende kontrakter 35. Ved bekendtgørelse nr. 170 af 13. maj 1965 blev procenten nedsat til 30. Denne ændring blev drøftet i folketinget i forbindelse med 2. behandling af et forslag om ændring af afskrivningsloven, jfr. Folketingstidende 1964-65, sp. 5950 f. f.

Særlige regler om varelagernedskrivninger og kontraktsnedskrivninger blev første gang givet med hjemmel i en tekstanmærkning til finansloven for 1941-42. Ordningen begrundedes med, at de erhvervsdrivende under den daværende økonomiske situation måtte forny deres varebeholdninger til priser, som lå betydeligt over det normale, hvorved

de erhvervsdrivende kom ud i en betydelig risiko. Det er regeringens opfattelse, at risikoen for prisfald under nutidens forhold gør sig gældende i så ringe grad, at ordningerne bør bringes til ophør. Dette vil medføre, at de ubeskattede reserver, som de erhvervsdrivende har tilvejebragt ved hjælp af nedskrivningerne, kommer til beskatning. For at denne beskatning ikke skal ramme de erhvervsdrivende uforholdsmæssigt hårdt, foreslås det som før nævnt, at ordningerne fra og med skatteåret 1968-69 afvikles over en 6-årig periode. Bestemmelserne herom findes i lovforslagets § 1, stk. 3-4 og § 3.

Lovforslagets øvrige bestemmelser svarer med

nogle redaktionelle ændringer til reglerne i den før nævnte bekendtgørelse af 5. april 1966.

I § 8 foreslås det at ophæve statsskattelovens § 14, nr. 4, der er trykt i et bilag til lovforslaget. Efter de ændringer, der er sket ved ligningslovens § 18 A (lovbekendtgørelse nr. 446 af 19. december 1966), vil statsskattelovens regel, såfremt nærværende lovforslag gennemføres, kun have betydning for den formueskattemæssige værdi af visse formueskattepligtige løsøregerstande, som der ikke kan afskrives på ved indkomstopgørelsen, f. eks. lystbåde og privatautomobiler. Det må anses for mest praktisk, at reglerne herom optages i ligningsloven.

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 127 af 5. april 1966 om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

I medfør af den bemyndigelse, der er tillagt finansministeren ved tekstanmærkning til § 1 i finanslov for finansåret 1966-67, bestemmes:

Kapitel I.

Varelagre.

§ 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1967-68 kan handlende, fabrikanter og andre næringsdrivende samt selskaber og foreninger opgøre de til deres virksomhed hørende varelagre ved regnskabsårets slutning efter reglerne i §§ 2-4.

§ 2. Reglerne i kapitel I finder anvendelse på lagre af varer, råstoffer, hel- eller halvfærdige produkter, emballage samt hjælpevarer i produktionsvirksomheder, herunder brændsel.

§ 3. Varelageropgørelsen ved regnskabsårets slutning foretages enten på grundlag af dagsprisen eller på grundlag af fakturaprisen. Ved fakturaprisen forstås indkøbsprisen inklusive fragt, told og lignende, eller — for så vidt varen er fremstillet i egen virksomhed — fremstillingsprisen.

Stk. 2. Den skattepligtige kan for hver enkelt varegruppe inden for varelageret vælge frit mellem dagspris og fakturapris.

Stk. 3. I det beløb, der er opgjort i henhold til bestemmelserne i stk. 1-2, kan der foretages et nedslag på indtil 30 pct. Det beløb, hvormed varelageret herefter nedskrives i forhold til fakturaprisen eller dagsprisen, må oplyses i regnskabet eller i selvangivelsen.

§ 4. Den værdiansættelse af varelageret, der er anvendt ved slutningen af et regn-

sksårs, skal benyttes ved værdiansættelsen af det samme varelager ved begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår.

Kapitel II.

Varepartier indkøbt på bindende kontrakt.

§ 5. Reglerne i kapitel II finder anvendelse på varepartier af den i § 2 nævnte art, som de i § 1 nævnte skattepligtige har indkøbt på bindende kontrakt til levering senest i løbet af det efterfølgende regnskabsår, og som ikke er leveret til den pågældende eller videresolgt af denne ved slutningen af det til grund for skatteåret 1967-68 liggende regnskabsår.

§ 6. Såfremt den aftalte købspris ligger over dagsprisen med fradrag af 30 pct., kan den skattepligtige ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst for skatteåret 1967-68 foretage en skattefri nedskrivning, der udgør forskellen mellem den aftalte købspris og dagsprisen efter nævnte nedslag.

Stk. 2. Nedskrivningen kan ikke uden særskilt tilladelse fra statens ligningsdirektorat omfatte et større kvantum end $\frac{1}{4}$ af virksomhedens normale årsindkøb af varer inden for vedkommende varegruppe.

Stk. 3. Nedskrivning kan kun foretages i tilfælde, hvor den bindende aftale omfatter såvel mængde som pris. Der kan således ikke foretages nedskrivning, hvor aftalen går ud på betaling efter leveringsdagens pris. Er der i et sådant tilfælde fastsat en minimumspris, kan nedskrivning dog foretages på grundlag af denne, men nedskrivningen kan ikke overstige forskellen mellem denne pris og dagsprisen efter nedslag som i stk. 1 anført.

Stk. 4. Nedskrivningsbeløbet opføres i den skattepligtiges formueopgørelse som en sær-

skilt passivpost og skal tages til indtægt i det følgende år.

Kapitel III.

Fællesbestemmelser.

§ 7. Det er en forudsætning for anvendelsen af reglerne i kapitel I og II, at den skattepligtiges regnskab er aflagt efter de

regler, der gælder for ordentlig forretningsførelse.

§ 8. Efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse kan den skattepligtiges opgørelse af varelagre m. v., der omfattes af bestemmelserne i kapitel I og II, kun ændres med ligningsrådets tilladelse.

Finansministeriet, den 5. april 1966.

Henry Grünbaum.

/ Knud Jensen.

§ 14, nr. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 (statsskatteloven) er sålydende:

„4. Skibe og andre løsøregenstande ansættes efter deres salgsværdi. Som vejledning tjener særlig den sum, for hvilken de måtte være forsikret; dog skal i tilfælde, hvor handlendes varelager sædvanemæssigt ved

deres statusopgørelser foretages på grundlag af fakturaprisen, denne også kunne bringes til anvendelse ved formueopgørelsen.“